

المرثية المباركة

في شأن الداعي الاجل سيّدنا نور محمد نور الدين ^{رض}
قالها ماذون الدعوة سيدي لقمانجي ابن سيدي داؤد ببا ^{جيو} ^{قس}

نور روپالا سُهامنا جيو كلا نا پھول
موكي محل جنگل جي وسا سوتا اُورينے دھول
اهل نگر دهن لوگرا كوي ليتا نر مول
كون خبر ليسے تم ونا كيوا تھاسے رے سول

نور روپالا سُهامنا تاج ماتھا نا مور
سيج تجي پان پھول ني جي سوتا جر گور
لاؤ سگھے مارا محل ما ، اھوا بيجا نر اور
ديکھا سخي داتار كوي ، بيجا اھني نر جوڑ

راج تمارا هون رَجِي بيٺي هِنڊولا كهات
 رهتا محل مارا نِت بهرا چُوڙا گجري نا هات
 نِت نا وَلُونَا وَلووتي دهِي دوده نا مات
 اَج خُدا يه يَمِ كرا راج بارج وات

نور پونم چندر روپ نا اَنَت روپ سروپ
 رهتا ٿندي چهيا ڪري ڪڍي ديکهي نر دهوپ
 لاؤ مناوي نه محل ما باندهو ٿندي رهه جهوپ
 ٿا يه رتن موتي نِرَمَلا جگ جوت اَنوپ

ماں يه راکھا تِهَوَا نام ٿا جيوا سانچا جهر نور
 نام پارا تِهَوَا نور ٿا تر ما جهونڻ نر ڪور
 وهتي ندي اها دهرم ني جيوا گنگا نا پور
 موکي نه محل سُکھ سيج نا ليدا پنتھ جهر دور

مجھ رے دکھياري نا ناوِلا واھلا جيو نا کنھ
 ميلي منے روتي ايکلي چالا دور جر پنٿھ
 وهلي ملون جي نور نے اھو، دھارو چھ چنٿ
 اڄ مرون مارو پت رھ مجھنے مروو چھ انت

ساسو زھرا ماري لاڏلي تر نا هيئا نا ھار
 جن کري جھاجو راکھتا جاوا ديتا نر بهار
 ڏھونڏھتا پھرتا سيريءَ جاں کئي لاگتي وار
 اڄ اھي نے ڪم ڪيا کري ونواس اڃار

پياري نند ماري جيونا تر نا لاڏلا وڃي
 پهريا گھنا تارا راج ما موتي ھير ني چير
 ملي ھون اوي تم ٿھڪي ٿھوڙي ڪرتا رے دھير
 نکلا اوتاول ڪم ڪري ماري بوجي نر پير

باوا کلیم الدین نا انکھ ھیئا نا نور
 راج تمارا هون رجي سب راج تھی پور
 کیم نہ رجو راج ، نور نی هون چھونز واهلی جر حور
 تل نہ هون رهتی نور تھی کدی ویگلی دور

عبد الکریم جی بھائی نے روتا میلی نے اج
 زن ما گیا ، کیاں دیکھے بھائی باپ نا راج
 کیاں تھی ملے اسمند ما جر نا پھاٹے رے جھاج
 ادم بھائی نی ون خدا کون راکھے لاج

کیم رے هونز راکھونز کم کری بآلک ناھنا نو ساھ
 کون کری پیار تر اوپر ماھے پھیروسے ھاھ
 کہنے کہونز کون سانجھلے مارا گھر نی جر وات
 سکھ نا گیا دھارا سوھیلا اوی دکھ نی رے رات

هون جو دهنياڻي نور ني اڄ نور نه ڪاج
 ساڻه ڪريس جي نور نو پراڻو اڄ نه اڄ
 ڪهتا وقت چھوڻو پراڻو ٿاوا ڊيڊي نه سانج
 وار نه لاڳي پل گھري رب يه راڳهي ڇھ لاج

ست جھ ڪريو ائي فاطمة اھو ڪوئي ٿي نه ٿاڻي
 ساڻه ڪري چاليا نور نو، هاڻه پڪري نه هاڻي
 اه جھ ڪرتا وار ڪم جيو نڪلي نه جائي
 اڳن ما بلي نه جھ مرے تر نو ست نه ڪهواڻي

ست جھ ڪريو ائي فاطمة اھو ڪرے نه اور
 ڪهتا وقت چھوڻو پراڻو بيٺا ٿور نه ٿور
 لاڳا گلے جي نور نه جوڙے ڪيڊي ڇھ گور
 نور نه ائي فاطمة بيوے موتي ني جوڙ

موي بچہ روتا ايڪلا ڪيدو نور نو ساھ
 ھريني بچہ موي جيم پڙے ڪوئي دشمن نے ھاھ
 ھريني ولي پاچھي جي ملي ڪيدو بچہ نو ساھ
 تو نہ ولي ائي فاطمة لاني ديكھي رے واٹ

ترسا نے بھوڪا ڪم ڪرے ڪيدو بيوے وچار
 ڪائے نہ لاوے تو جيو ما مرتا لاگے نہ وار
 نور ملو جي نور ما ھتو ھيا نو ھار
 تر نے ھون ويگلي ڪم ڪرون ھتو جيو نو پيار

اوي نے جر ڪوئي بارنے راڪھي من ما جر اس
 ديتا تر نے گھوڙا پالڪھي ، ساھ نعمة خاص
 ڪھيجا ڪدي نہيس ڪوئي تھڪي ڪيدا اونچا نہ سانس
 ائي یر سانچا نور نے ، جوئي نور نے پاس

مَانت ماني نِي جيو ما اوي چونبے جر گور
 نکلے چھے کرتا وَکھان سب اھوا دیکھا نہ اور
 ظاھر اھنا چھے معجزۃ بھاري بھاري چھے طور
 ھنسلِي نِي ھنس يوے ايم کہے يا کہ مورلي مور

اِي نِي باوا نور نِي گورے پھولو نا ھار
 دِيوا نَوَا نِت تھاي چھے جورے ھار کتار
 بھانگے چھے لِيلا ناريل اُنْت اوے نہ پار
 ھندو مسلمانو جيو ما تہ نو راکھے چھے پيار

نور نِي اِي فاطمۃ جيو موتي رتن
 جيو مدح اھني کر سدا بول ميٹھا وچن
 موکي نگر مانڊوي بندر جي نِي کيدا وطن
 مانڊوي بندر ھونر کھونر يا کہ باغِ عَدَن

